

☒	Pro gradu -tutkielma
☐	Lisensiaatintutkielma
☐	Väitöskirja

Oppiaine	Liiketaloustiede: laskentatoimi	Päivämäärä	28.8.2003
Tekijä(t)	Matti Lindholm	Matrikkelinumero	
		Sivumäärä	107
Otsikko	Joukkolainat osana suomalaisyritysten rahoitusrakennetta		
Ohjaaja(t)	KTT Hannu Schadéwitz ja KTL Niko Lappalainen		

Tiivistelmä

Joukkovelkakirjalainojen suosio on kasvussa Euroopassa osakemarkkinoiden mm. osakemarkkinoiden huonon kehityksen ja euron käyttöönoton johdosta. Tutkielmassa tarkastellaan joukkolainojen ominaisuuksia yhtenä yrityksen rahoitusmuotona. Tavoitteena on koota yhteen joukkolainateoriaa esimerkiksi yritysjohdon rahoituspäätösten tueksi. Empiirisen tarkastelun kohteena ovat suomalaisyritysten viime vuosina liikkeeseen laskemat joukkovelkakirjalainat.

Modiglianin ja Millerin teoreeman mukaan yrityksen rahoitusrakenteella ei ole merkitystä yrityksen arvoon. Tutkielmassa osoitetaan rahoitusrakenteella olevan merkitystä mm. rahoituksen agenttikustannuksista, toimijoiden välisestä epäsymmetrisestä informaatiosta ja verotuksesta johtuen.

Joukkolainan valintaa voidaan perustella teoreettisesti esimerkiksi sillä, että sen avulla voidaan välttää rahoituksen välittäjien kustannukset. Käytännössä yrityksen tunnetuksi tekeminen, rahoituspohjan hajauttaminen tai pitkäaikaisen rahoituksen mahdollisuus ovat syitä, miksi yritykset päätyvät joukkolainojen käyttöön.

Joukkolainan hintaan ja siten yritykselle kertyviin kustannuksiin vaikuttaa paljon joukkolainalle valittavat ominaisuudet. Lainan luottokelpoisuus, maturiteetti, etuoikeusasema, kuponkikorko, optio-ominaisuudet ja muut ominaisuudet esitellään tutkielmassa.

Tutkielmassa tarkastellaan Suomen joukkovelkakirjamarkkinoiden kehittymistä viimeisen kahdenkymmenen vuoden aikana. Suomen jvk-markkinat ovat melko kehittymättömät. Casetutkimuksessa analysoidaan vuosina Suomessa 1999 - 2002 liikkeeseen laskettuja yritysten joukkovelkakirjalainoja.

Lainojen liikkeeseenlaskijayritysten ominaisuudet vastaavat pitkälti rahoitusteorian ehdottamia. Suuret, pääomavaltaiset ja melko riskittömät suomalaisyritykset ovat käyttäneet joukkolainrahoitusta. Lainojen vähäisen määrän vuoksi pitkälle menevien johtopäätösten tekeminen joukkolainojen ominaisuuksista on hankalaa. Agenttikustannushypoteesin mukaisesti pidempiä joukkolainoja olivat laskeneet liikkeeseen yritykset, joiden tutkimuspanokset ovat vähäisemmät.

Asiasanat	Joukkovelkakirjalaina, rahoitusrakenne, agenttikustannukset, maturiteetti
Muita tietoja	